Lucas.

Fa uns dies que se arriben la
teva carta i l'empara de
Kafka: en canta moneda el
Kafka. ~~[illegible]~~ ni ell ni nosaltres.
Knockton, en Joan i jo, vam
ser a Londres uns dies, amb la
un amy, només a veure'ls a ells
i d'esporàdic. No vàrem veure
ni una ni no voldrem. Un mes
després ella, Sandra, va morir en
uns dies. Kafka, a una pintura, havia
escrit "I married an angel". L'"an-
gelito" de Sandra la sentència

Fitz, com una arma. Arc ha
quedat sol amb un fill de deu
anys, envellit, empobrit definiti-
vament, a la seva casa de
Chelsea. És una gran tristesa.
Se d'ell amb llargs intervals
notícies antes.

El fil actual de Kafka el porta
a Walter Benjamin i justament
fa vuit dies vaig anar a Portbou
a veure la tomba del blanc de
una fi i mai i un reconeixement
homenatge a WB que recentment
s'hi ha construït.

VIC-01.1

L'actor de vegades es barrejava i
donava suggestions alegres. (Kitaj
va ser el catalitzador de la retrospectiva, en
dir que fa quinze anys que no ens
havíem vist però que "encara ens
veiem de vegades. Fem-nos-la,
uns mesos després, en honor de casa
va insistir en que ell i jo aparegués-
sim a Londres: així es complica, amant
moltes dones, el que Kitaj havia
presentat). Jo he arribat a
creure que amb els anys arribe
a ser-se una xarxa molt tènue
d'amors molt més que l'actor

ens pesa de manera molt desigual.
Sovint passa que per a aquesta
manifestació de la "xarxa" calgui
un malentès, un missatge. Joan
a Londres
ho va ser en l'aventura que va resultar
un tractament providencial per la
mort de Sandra, com Kitaj ho
ha estat amb amb la seva Vetta
i Benjamin. És possible - i que
així sigui és necessari - que en el
fons de fons els homes hi trobi això,
una bondat, un sentit de la com-
panyia que comporta el saber-nos
fets, a la fi del compte, solidaris.
(Allegeix Primo Levi "Si això és un

home" ni no l'has llegit).

Tenim 22 anys i ho diem. Perdó que som entrats en una edat que el temps per a la reconciliació, amb garantia fet: [redacted] el unión comunal de les tomates i les albergínies, amb els crepuscles, amb el mar, amb la història humitanians, amb el fet d'haver viscut i respirat vivent.

El que fem amb el temps és el que el temps fa amb nosaltres. Bon record allò de Russia" el temps no perdona el que fem sense ell". Jo no ho recordava. Hotine bona memòria i tu la

tens bona. Potser una part de la meva memòria la tens guardada tu.

M'acaba de telefonar l'Empar. Ho a França, al Pirineu a passar cuit dies. Estan molt bé i are ron un nen, una nena ALBA. Estan agafats a taula amb Empar, Hèctor, Jaume, Marcel i Alba ha de fer-te santi- gracions

I Joan arriba demà passat de Nicaragua i Cuba. A Cuba hi ha anat per una feina d'assessorament a una comunitat de la selva esquilmada. I diu així: "En Joan arriba

Demà parlarè i quan tu llegeixis, quanta vies hauràs fet ell dia de la teva arribada! El temps és una dimensió - ni és una dimensió - ~~rara~~ estranya, com una altra cosa. Penso ara en els dies que aquesta carta que estic escrivint estarà dins el sobre, com una cuirassa fins que tu l'obris i la llegeixis. És un fil viu de la vaixa.

Una carta després de molt temps és com un telegrama, sempre incomplet. La completa una única amb una veu que veig

escriure sobre Kafka i una altra recent, després de l'anada a Portbou a la tomba de Benjamin. Són coses que haurem de parlar-les pel dia. Podria haver-te escrit a tu.

Llegeixo a la contraportada dels teus amics que "esperamos que estés completamente recuperada". Ho sé de què, però el preguntó és si estàs completamente recuperada.

La Maria i la Catalina bé. La Mercè pintant, la Rosa, gimnàstica. Tutta, molt sàviament, amb activitat en els dos grups grans.

Hauràs de llegir-los perquè no m'organitzin i t'abraço fort

VIC-01.4